

Befolkningens flertal, malteserne, taler et af arabisk afledet sprog. Hertil kommer et antal italienere og englændere. Størstedelen af befolkningen er katolikker og den katolske kirke indtager en central position i landets liv.

Efter at have været underlagt bl.a. fønikisk, græsk, romersk og arabisk herredømme blev Malta i 1530 af Karl den Femte overdraget til Johannitterordenen. Under Napoleonskrigen blev Malta i 1798 besat af franske styrker, men malteserne gjorde oprør, støttet af englænderne, der i 1800 besatte øerne, som ved Parisertraktaten i 1814 blev anerkendt som en britisk kronkoloni.

På grund af sin centrale beliggenhed midt i Middelhavet havde Malta navnlig tidligere stor betydning som flådestation. Under den anden verdenskrig blev Malta udsat for voldsomme bombardementer fra tysk og italiensk side. Det lykkedes imidlertid ikke aksemagterne at fravriste Storbritannien herredømmet over øgruppen.

Malta har en relativt høj levestandard. Således udgjorde befolkningens gennemsnitsindtægt i 1956 £ 117 mod £ 96 i Grækenland og £ 137 i Italien. Denne standard må bl.a. ses på baggrund af Storbritanniens store forsvarsanlæg på øen, men herudover er søns industri (skibsbygning, tobak, vin, øl, tekstiler m.v.) temmelig veludviklet, ligesom landbruget spiller en ret betydelig rolle.

Den 5. september 1947 indførtes en forfatning for Malta, hvorved området fik fuldt indre selvstyre, som udøvedes af et folkevalgt parlament, medens udenrigs- og forsvarsanliggender forbeholdtes guvernøren, som i denne henseende blev bistået af et udnævnt råd, bestående af viceguvernøren, justitssekretæren og cheferne for de tre våbenarter.

I 1955 fremsatte det maltesiske arbejderparti under ledelse af premierminister Dom Mintoff forslag om en integration af Malta i Storbritannien. Efter at den britiske regering havde givet sin tilslutning til dette forslag, afholdtes den 11.-12. februar 1956 en folkeafstemning, hvor godt 67.000 vælgere stemte for integrationen, 20.000 imod, medens 63.000 vælgere undlod at stemme. Den ringe valgdeltagelse skyldtes modstand

mod integrationsplanerne fra den katolske kirkes og det store (kristelige) oppositionspartis side. Da yderligere premierminister Mintoff under forhandlingerne om gennemførelse af integrationsplanerne fremsatte krav om økonomisk og finansiel støtte fra Storbritanniens side, som den britiske regering ikke mente at kunne imødekomme, blev integrationstanken opgivet.

Som følge af en række uroligheder på Malta, navnlig forårsaget af den britiske regerings vægring ved at imødekomme fagforeningernes krav om opretholdelse i det hidtidige omfang af beskæftigelsen på den britiske flådes skibsværfter på øen, indgav regeringen Mintoff den 26. april 1958 sin afskedsbegæring; da det ikke viste sig muligt at danne en ny parlamentarisk regering, blev der erklæret undtagelsestilstand på Malta den 30. april 1958.

Forfatningen blev herefter suspenderet og øen underlagt guvernørens styre uden bistand af de folkevalgte myndigheder, indtil den britiske regering i oktober 1961 indførte en ny demokratisk forfatning for Malta.

Hovedprincipperne i denne forfatning er følgende:

Til den lovgivende forsamling vælges 50 medlemmer, og af dennes flertal skal guvernøren vælge en premierminister. Maltas regering har kompetence på alle statslivets områder, herunder også i forsvars- og udenrigspolitiske spørgsmål. Imidlertid har en særlig repræsentant for den britiske regering, „The United Kingdom Commissioner“ på disse to områder en udvidet myndighed, der gør det muligt for Storbritannien både at kontrollere Maltas regering i udøvelsen af disse funktioner og selv tage de forholdsregler, som situationen måtte kræve. Dommere kan kun udnævnes af guvernøren efter drøftelse med premierministeren, og domsmagtens uafhængighed er sikret ved forfatningen.

Forfatningen blev ved sin offentliggørelse stærkt kritiseret af begge de to store partier på øen, nationalistpartiet under ledelse af dr. Borg Olivier og arbejderpartiet under ledelse af Dom Mintoff.

Efter at der i februar 1962 i henhold til den nye forfatning var blevet afholdt valg til den lovgivende forsamling, jfr.